

Hi havia una vegada...

Recull de contes per a l'educació infantil

Isabel Miró Pons
CEIP S'HORT DE FASSERS, ALCÚDIA

Aquest article té la intenció de ser una tria personal de contes, històries, narracions que, com a mestra, he utilitzat i utilitzo de manera habitual i constant amb els meus alumnes. Concretament, els contes que tot seguit assenyalaré tenen per objectiu treballar diferents aspectes que inquieten, interessin i/o motiven els infants d'educació infantil.

En primer lloc vos parlaré del que té per títol **"Un papa a mida"**. Aquest conte posa de manifest una situació de sobres coneguda per tots noltros, la d'una família monoparental (en aquest cas, la mare), però en cap moment parla de què ha passat per a què la mare es quedi sola (per això dóna joc a l'hora de fer parlar els infants sobre què ha pogut portar a aquesta situació: mort del pare, separació, mare fadrina,...). La nina protagonista del conte cerca un pare, però no qualsevol pare, ha de reunir una sèrie de requisits (ha de saber fer trencaclosques, patinar, ha de ser ben plantat, alt, fort,...) perquè ha d'anar en consonància amb la seva mare.

Al final es queden amb un home que no compleix tots requisits, però que sembla simpàtic, sap poesia, sap cuinar,... i li conte un o dos contes a la nina abans d'anar a dormir.

La nina es queda satisfeta i ha après que no sempre es poden

posar condicions i, el més important, que hi ha altres virtuts de les persones que moltes vegades no es tenen en compte i que són més importants de les que es plantegen en un primer moment.

Un altre conte és **"El llit dels meus somnis"**. És un conte preciós que parla de les preferències a l'hora d'anar a dormir, convidant-nos a pensar en altres llits alternatius (tendes de campanya, flors gegants, una copinya de la mar, el llit del conte de la princesa i el pèsol,...). Fa participar els infants i els fa decantar-se per algun dels que ens ofereix i els fa somniar. Mai més ben dit.

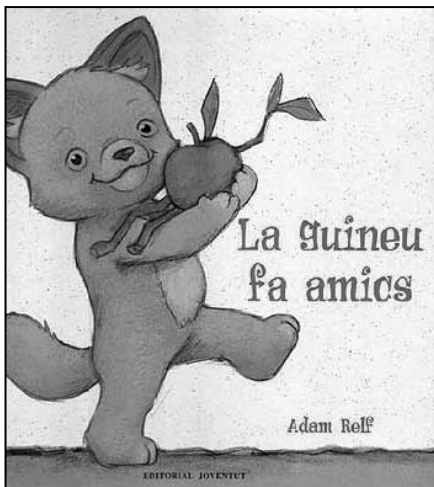
Un clàssic dins l'educació infantil és **"El llibre sorpresa de n'Elmer"**. Parla sobre les possibilitats de cada un, malgrat les diferències entre noltros. Tot això ho diu servint-se de diferents animals (girafa, serp, cocodril,...) i al final ens aporta que si de veres volem aconseguir alguna cosa, ho hem de desitjar molt, amb totes les nostres forces i també amb una mica d'esforç i d'aquesta manera ho aconseguirem!!!

Una troballa que vaig fer recentment i que m'han confirmat que ja no està disponible a les llibreries és **"La cosa que fa més mal del món"**. Un llibre impactant per les imatges que conté i pel tema principal, la mentida. És molt útil per treballar una situació també bastant habitual a les nostres aules, la d'acusar algú injustament d'haver comès alguna cosa que no ha fet. Me'n vaig dur una decepció quan em digueren que no el podia aconseguir, però em va agradar tant i té un pes tan important que no deixaré escapar l'oportunitat de fer-me'n amb un exemplar.

Fent referència a la por, tema important en aquesta etapa, vaig trobar **"Sota el llit"**, primer dels llocs on es sol cercar un monstre, un dimoni, o alguna criatura que no els és simpàtica als infants, sobretot a l'hora d'anar a dormir, quan tot es queda a les fosques.

Parla d'un osset que fa una descripció exhaustiva d'un monstre

lletgíssim que està davall del seu llit i no el deixa dormir. El final és inesperat i convida als infants a reflexionar sobre la possibilitat de què hi hagi o no monstres i/o altres espècies de bellesa semblant tant temuts per alguns infants i, a la vegada, que aconseguen despertar el seu interès.

Un altre conte **“Na Maria Lluïsa va caure”**, parla sobre fer cas de les recomanacions dels pares que volen el bé pels seus fills i per tant els fan advertències dels perills que poden córrer. La protagonista és una aranya que no fa cas a la mare i es veu immersa dins una situació ben desagradable fins que la mare la salva, amb la conseqüent reflexió que comporta no haver-li fet cas.

Un altra narració importantíssima és la que se'ns conta a **“La guineu fa amics”**, un llibre deliciós que tracta un tema tant cabdal com és el de l'amistat. L'avorriment de la guineu fa que es decideixi a anar a fer amics, pensant que, amb branques d'arbre, una poma, dos aglans,...i col·locant-ho tot al seu lloc, ja tendria un amic per jugar. Mentre va de decepció en decepció quan veu que la criatura que ha construït no li respon de la manera que ella esperava, sense que se n'adoni, va trobant altres animals disposats a ajudar-la a aconseguir

la tasca que s'havia proposat. Aquests animals seran els seus nous companys de jocs i d'aventures que estan per arribar.

Amb qui es queden els nadons, encara que siguin petits, és el tema que es tracta a **“No despertis al bebè!!”**. El pare es queda a casa mentre la mare surt a treballar i li succeeixen una sèrie de situacions divertides de les quals se'n surt. Al final la mare torna a casa i troba el pare adormit ja que, és molt cansat tenir cura d'un nadó i fer les feines de la casa!!!

Un altre conte conegut i alhora fantàstic és **“De què fa gust la lluna?”**, una història d'una sèrie d'animals que s'ajuden amb un objectiu comú: arribar a la lluna per llevar-li un bocinet i tastar-la entre tots. Parla de la cooperació, del treball en equip, de l'esforç en comú per tal d'aconseguir el que s'han proposat.

“La Júlia té un estel”, és un conte que parla de la mort. La Júlia és una nina de 5 anys que perd a la seva mare que està molt malalta. La mare s'acomiada d'ella i li diu que se n'ha d'anar a treballar molt enfora, a un estel. La nina ho troba molt estrany però el que li interessa és saber quan tornarà. La mare li diu que com que no ho sap, el que ha de fer

quan la vulgui veure és mirar al cel i quan vegi l'estel que brilla més, allà hi serà ella i li farà un senyal.

Com he apuntat al principi aquesta només és una mostra dels contes que he anat adquirint i crec que són dignes d'apuntar per a què la gent interessada en treballar temes que van sorgint dins les aules, pugui disposar de recursos que tenen molt de valor didàctic.

Des de sempre m'han atret moltíssim els contes i crec fermament que és un dels recursos estrella del qual disposam a l'etapa més important de la vida d'un infant. És ara quan s'estan formant persones amb inquietuds, interessos, motivacions, actituds,...i com a professionals de l'educació hem d'estar pendents de com es van desenvolupant els nostres alumnes de manera general, no només en la visió més curricular i acadèmica. De tots és sabut que els contes ajuden a canalitzar pors, gustos, estats d'ànims,...que fan que els alumnes exterioritzin i comparteixin amb els altres el que els preocupa, interessa o enutja. És per això que no podem deixar d'utilitzar-los com a font d'aprenentatge i plaer indiscutible per als nostres petits oients.

“...vet aquí un gat, vet aquí un moix que aquest conte ja s'ha fos”